

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a *kiadó hivatalba* **Városháztér 6. sz.** alá küldendő.	**Pest, april 17.** 1870. **16. szám.**	GYŰJTŐKNEK **öt előfizető** után *tiszteletpéldány jár.*	*Szerkesztői iroda:* Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Húsvéti piros tojás

Gróf Zychy Jenőnek.

Nagy öröm lőn Izraelben,
Hogy gróf Zychy Jenő „elvben“
Megváltozott, — pedig épen
Változtatott csak a „széken.“

Izrael hitte, hogy Jenő
Grófnál már a „fejlágy“ benő,
Elhagyja a deákpártot,
Mely belőle „gépet“ gyártott.

S azért lépett át a „balra,“ —
Hogy onnan szór „borsót falra,“
Ugy legalább ő nem lesz „fal,“
De ember, — ki lát, érez, hall.

Im pedig ő épen nem bal!
Mert még se lát, — mert még se hall,
Csak betölti a „keskeny közt,“ —
Deákpárt és középbal közt.

Mert hisz ez a két hires párt
Tulajdonkép „egy uton“ járt,
Egyik „rudas“ — másik „nyerges,“
Mind kettővel Bécs lőn nyertes.

Mind a két párt „rosz kalauz,“ —
Mindegyre csak „Bécs felé“ huz.
Az osztrákot „szopja-nyalja,“ —
A magyart meg majd „felfalja.“

Jenő ur is az „uj álcza“
Alatt csak a „régit“ játsza,
Azért, hogy ő „félbalra“ néz,
Marad, — mint volt — „deákvitéz.“

Igy hát gróf Zichy Jenővel
Mit se nyertél oh Izrael!
A két párt közt „ragasz“ leve,
Nem hiába „Zichy“ — neve.

Papirrágó.

Mészáros Karol

Jendzsikubischedszky Vlad Marczi levele Tallérossy Zebulonhoz!

Idezs virsiges Zatyafia! Sak ugy szükdösi a zember vire, mind a mokus a zegyik faágrú a másikra, ha zolvassa azok a zújságok; külünüsen szükdösi, ha zolvassa a Pesti Naplopó zujságot.

Mit mondja Kossuth Lajos levelire? — zaszt nem is megemlitem; — zaszt mondják: „Zebugatás nem meghallatszik menyorszagba."

Mit mondja a kipnemviselüházbú, zaszt mar más Tettszik neki: „ha a miniszterelnyög szipen feleziffrazza az a Pestvarosa — „zaszt in elhiszek neki, — in is jubb szeretnyig szipen felültüzött is feltsitsomazott panye kisaszunykákat nizegetyi, mint a mesztilábus tot Marinkákat; de ha szeretyi látnyi, ültüztesse fel a maga kültsigin, de ne meg kivánnya, hugy in is adjak huzzá mireg draga kültsig, ki iletembe csak is zegyszer megvótam Pesten a Budavár bevitelnil mind honvéd, — de hát ki soha sem meg nem vót Pesten, is nincs is van reminysige hugy oda mehessen a ziletbe, is láthassa ilvezhesse mind az a szipsigeket, is gyünyürüsigeket, melyek meg kustálnak 24 millió, zegyibb nem semmi, hanem tudja zur isten mig mennyi, — az hugyan fizessen?

A miniszterelnyög szeretyi ültetnyi boulevardokat Pesten; — nús hát zazir: mer lesz a fákun verib elig, mi megörökityi Pesten a miniszterelnyög predicátuma: — „De Verebessi" — is nem meg kell se nem menni neki Zemplinbe lüni verebeket, lühet zitt is küzte suk bakot, — vagyis akarum mondanyi — „kanyokat."

Miniszterelnyög szeretyi mesilni, is elmesilte „a Menenius Agrippa mesije a gyomorról" — S! haj! az a rumai gyumor, nem meg volt uljan, mint a Pest gyumra, is nagy külömbsig meg van most is, a gyumor is gyumor küzütte; mer hugyis lehesse szeginy tót zember gyumor ullan, mint a tiszamelléki zembernek? — szeginy tot zember zeszi zabkenyir, is krumpli; zisza viz, is zegy kitsi palinka; — tiszamelléki zember zeszi buzakinyir, is szalonna; zisza bor is pálinku is; — is hugyan meglegyen makunknak ullan gyumor, mind megvan nimetneg, ki megzeszi is meg zisza minden, mind a sáska, — is hagya maga után Hentzi szubor; a mi ugy nagyon tettszig miniszterelnyögneg; — Nús! mer hát látja mindig, is bele szerette, mind bele szerette Katyi Petyibe, is Petyi Katyiba; — de próbálja sak miniszterelnyög is álitsa mellije egy szebb honvéd szubor, is ha majd zaszt tübbszür látja, majd zabba is beleszerethetyi.

Sok illen türtinye ott a kipnemviselüházba, a mi nagyon furcsa, — de mig tübb mundják a mi mig furcsább.

Az a Kautz Jula mundja: — a 10 krus lotteria játik karhuzatos, is elismeri ü is, a mi Irányi Dányi mundja: hugy demoralizálja a szeginysiget, is megfosztja csekilj pizitu; — de a ki lotteriázza 100 is 1000 frtot játikra, a nagyon szíp, is hasznus. — Nos! már erre sak az meg mundhatok, a mit a nímet meg mundja: „Das is a feiner Kaucz!"

Igazsagügyminiszter Horváth Bogyi mundja: — „hogy a szolgabirónak suk dolga megvan, is zazir nem megtanulhatja a türvinyeket;" — persze zeszt a szulgabiróság is sak ullan mestersig, mind a kütiltánczus, — ki mikor tanulja a mestersige, akkur is fizetyi a publicum. — Nos! zaszt is jó, zerre sak zaszt mondom: „Bogyi! Bogyi!"

Mundja: — „hugy a biróságukat a nemzetiség „tekintetbe vitelivel nevezte ki" — zuram isten! hát ha van suk zokos tot zember, is nints van oláh zember, azir mig is sak nevezze ki oláh? — hát a biruság ullan mind a medve táncz?

Mundja: — „hugy nem nevezte ki mindazukat" „a kik ajánlva vultak" — persze, mert nem vutak vazs varmegyici jó baratok, is virsiges zatyafiak, — aszongyák: mig a kapus is vazsvarmegyici.

Mundja: „hugy föt akarom mondanyi pótbiráknak nem adhatja annyi fizetis, mind a rendes biraknag." — Persze, hiszen a fütünek sem nem megvan anyi fizetis, mind a zigazi házknektneg; — is mer nem kapta a Bach, is Schmerling idejibe se nem, hát hugy tehetne Bogyi is mind azuk megtették? — zaszt is furcsa, ha az elsü biróság nem lehet elkergetnyi, hanem a felsü fótbirónak miniszter mundhatja: — „Marsch zum Teufel!" —

Horváth, nem Bogyi, hanem Düme akarja: „kültsig megtakaritanyi abba, ha nem meglesz egyfurma fizetise a fótbiró, is rendes biró" — ü pegyig teszi zsebre a hivatalnoki fizetis, is kipnemviselü fizetise, teszi zsebbre duppla quártil piz. — Nos! hiszem pap se nem predikálja magának, is Düme se nem.

Bizom, bizom a nem horvát Horvátok, de magyar Horvátok szigyelhetik: — hogy Düme . . . Düme.

Mig lehetne megirnyi sak bulondság, — de má zeszt is elig. — Zisten velunk, vagyok

Virsiges zatyafia
Jendzsikubischedszky Vlad Marczi

N é p d a l.

(Énekli Lónyai).

Ad notam: „Zavaros a Tisza vize."

Sárga rigó páros.
Fáktetején száldos,
Itt hagyom én,mert unalmas
Énnékem Pestváros.

Elmegyek én nyárra
A Lajtha partjára.
Ott lakik az én galambom
Megstemplizett nyája.

Hó esik a rétre,
Ott maradok télre,
Bársony fotél s egyébb mis más
Elhagylak én érte.

Modern conjugatio.

Össze abdálták három éve...
Nagy hűhóval kihirdették,
A mit Bécsből engedélyeztek
Azt mind készpénz gyanánt vették. —
De — hogy maguk se biztak benne,
Elég nagy a bizonyiték:
Hogy csak tiz évre és nem többre
Köttetett meg e szövetség.

Másként nem lehet — ugy mondották —
Érjük be most csak ennyivel,
Az az: hisz „mindent megnyertünk“ már
Mit csinálnánk a többivel?!
Tiz év mulva ujra alkudunk, ;
Addig fizetjük a kvótát!
Bezahl krabat! ily boldogságot
Öreg apátok se pipált!

Összeültek Bécs városába
Tartani delegatiót,
Tartottak .... risum teneatis...
Sok banquettet, 's más egyéb jót!
No! hogy azt a százmilliócskát
A nyakunkba teritették....
Se baj! hiszen spóroltanak is:
Regement bandát eltörlék.

Pesten gyülének össze aztán,
De majd nagy baj lett belőle,
Meggyúlt a delegatiótól
Akademia teteje. —
Hogy itt mit tettek? azt nem tudom,
Mert engem oda nem hittak,
Hanem minisztereinknél.
Több izben ettek és ittak.

Harmadszor megint Bécsbe mentek
Megszavazni azt a sok jót. —
S kaptunk ajándékot, a mult évről
— Kuhn uramtól — hat milliót. —
Most megint Pestre szövetkeznek
Negyedszer is össze — ülni,
Nem tom a szent circumstantiák
Engedik-e össze ülni?!

Az igaz, hogy fránya módon megy
Innen is — túl is a dolog..
Hja! a kerék menyit felfelé —
Alá is csak anyit forog!
Vénkain úr itt már megkezdte
Taaffe et comp. meg ott tulról.
Mikót is az imádság tartja
S ezt mondhatni Giskra úrról!

Nagyon ilyenformán állanak:
Giskra mondja: én megbukom,
Mikónak mondják: te is megbuksz;
Bukik Hollán is ugy tudom,
Bukunk, ezt mondják túl a Lajthán
S Beust kérdi: buktok? biz ugy vannak
Mintha össze beszéltek volna:
Egymás után szépen buknak!!!

És mintha csak ironiája
Volna e szép törekvésnek,
Menyus úr meg még magasbra hág
Menvén közös miniszternek!
No!... hadd menjen még magasabbra
Ha őkelmének ugy tetszik,
Hadd menjen csak, — majd a magasról
Ha pottyan — — nagyobbat esik!

Nagy Bőgős.

Húsvéti adoma.

Lelkes husvéti prédikácziót tartott a legátus rajzolta a menyországot és az örök kárhozatot igen élénk szinekkel, midőn aztán kimentek a templomból, az öreg fogatlan papné kérdi tőle:

Ugyan édes uramöcsém! Valóban lesz-e az a pokol és kárhozat, vagy csak a papok találták ki a nép rémitésére?

Lesz bizony —kedves asszonynéném — olyan boldogság az igazaknak, melyet sem szem nem látott sem fül nem hallott, sem embernek elméje meg sem is gondolhatott“ — hanem a gonoszoknak is lesz ám „sirás rivás és fogaknak csikorgatása.“

Hát mind ezt bizonyosan tudja uramöcsém!?

Bizonyosan tudom, csak azt nem tudom, hogy kedves asszony néném mit fog — majd ott a más világon csikorgatni!?

Hanem fogta is az öreg mámi a söprüt rögtön a kedves uramöcsémre!....

*

A római szentlélek.

Antonelli azt irta Beusztnak: „nem tudja, mit fog a szent concilium határozni, a csalhatatlansági dogmára nézve, mert a conciliumot a szent lélek vezérli.

Ludas Matyi ilyennek képzeli azt a szent lelket.

Fricskák.

Nyáry Pálnak, midőn 1848. ápril 2-án a muzeum téren beszélt a néphez a békéről — egy fehér galamb szállt feje felé.

Eötvösnek is — midőn egy egy páter Makutyis törvényjavaslatot megir — megszokott jelenni egy nagy füles bagoly.

A pápai kisdedovodára gyült pénzt az apáczáknak sándzsirozta a veszprémi püspök.

Midőn aztán kérdőre vették a főtisztelendő urat, hogy minek telepitette őket Pápára, azt mondá:

„Ezt okvetetlenül tennem kellett, mert a hol három barát klastrom van, oda dukál egy apácza zárda is.

Mit csinált az a szentlélek márt. 22. a szent conciliumon?

Stroszmayer: Kivánnám, ha elolvasnátok naponként a protestáns Guizot meditatióit hogy belássátok, miszerint ti nem vagytok képesek három olyan sort sem irni.

Zsinati atyák: (orditozva) Damnamus eum, damnamus istum.

Az se kutya ám, hogy két derék szálas honvéd legényre 600 db. nadrág közül, mely a ruha magazinban hever, alkalmasnak egyetlen egy darab sem találtatott.

Szja! azoknak a nadrágoknak a szárait Harapát bizonyosan leharapta.. foltnak.

Miletics és Hodosiu — hogy minélinkább megőrizhessék nemzetiségüket s a magyarizmusba még csak bele se izleljenek: — mutyiő hozattak Pestre egy frátyét szakácsnak, ki is naponként fáin málét és puliszkát készit számukra.

Eredeti levelek.

Matyi komám!

Azon töröm a fejemet, hogy mit irjak most neked, mert hát ugy belevásott a fogam ebbe a mai világbeli komisz állapotba, hogy hát akármihez kezdek, születlenséget meg ostobaságot látok mindenfele.

Hanem azt még se hagyhatom szó nélkül komám! hogy meg ne kérdjem tülled, hogy ugyan mi a fráz leli azt a sok nimet miniszternyomot Bécsbe? mintha bolha vagy svábport szórtak vóna közzéjük, ugy oszlik foszlik tülle; oszt mintha csak egy tál forró kása vóna az a kormányzás, mindenik csak kerülgeti, de nem mer hozzá fogni.

Hanemhát kedves pajtás! fájdalmas tanuságot meritek én ezen dologból, mer hát látom, hogy még is azokba a nimet atyafiakba van egy kis szemérem meg móres, — mer ükigyelmék átlátják már, hogy nem megy az oly könnyen, hogy országokat hummi hámmi ostobaságokkal lehessen kormányozni, oszt inkább oda hagyják a bársony karszéket, semhogy bevárnák mig ki nem korbácsolja belőle a nípsíg, mint valami pernahajder nem oda valót.

Bezzeg pajtás nem ugy van mi nálunk. Itt ugyancsak szives ábrázattal vannak miniszternyom uraimék, bezzeg mondhatni ezeknek akármit — ugy bele melegedtek abba a bársony karszékbe, hogy mig csak gombostüt meg létzszeget nem raksz alájuk a hegyivel, addig bizony ki nem vetheted őket a físzkekből, pedig uram teremtőm, de csak mindenféle galádságot ráfogtak már ü kigyelmükre.

Egyiknek azt mondták, hogy negyven ezer forintig vesztegettík meg.

A másikra meg azt, hogy a pénzt oda is tette, a hova nem kellett volna tenni.

A harmadikra pedig azt is rákenték, hogy zsiványokkal czimborál.

Egyre persze az országgyülésin azt is ráfogták, hogy ártatlan magyar embert ölt.

A másikra meg azt mondták, hogy a Dunából meritette a Jordán vizit, oszt ugy tette lóvá a pápát, midőn egy királyfiat keresztelt.

No csak elég ebből egy rakáson komám! Elhidd pajtás! hogy nem lennék miniszter ha mingyárt birliántból lenne is pruszlim gombja végtűl vígig.

Rövid idő mulva megírjük már azt, a mit a szentirás mond, hogy — a kik valának az utolsók, azok lésznek az elsők — ippen azért nem adnám ezer forintirt, hogy csak szeginy ordináre ember vagyok, mer hát látom, hogy csak az ordináre állapotban van az embernek legtöbb becsülete.

Mindezekután pedig áldjon meg a teremtő, boldog husvét innepeket kivánok

pajtásod

Karakán Marczi.

Adoma.

Hires kántor volt K. sz. Miklós városában D. bátyánk. 48-ban ő is elment Verbász alá a táborba, — midőn már egy hónapig ott volt jön egy másik csapat Szabadszállásról, s D. bátyánk kérdi tőlük: mi ujság Szent Miklóson?

Az az ujság válaszolá egyik nagy kujon, hogy elunták kántor urat várni a szentmiklósiak s más kántort választottak, a jövő héten már elis mennek érte.

D. bátyónak se kellett több, már akkor is volt vagy öt gyereke — késöbb midön Snasz Kari kivette kezéből a kenyeret hét volt — nosza rajta, az első éjszaka szépen megszökött a táborból s ballagott hazafelé dupla marsban.

Mikor a nagyállási csárdánál meglátta a sugár tornyot felsohajtott:

„Isten! ki a magasban vagy,
Szentmiklósnak kántort ne adj..
Mig én haza nem érek.“

Haza érvén D. bátyó megtudta, hogy az egészből egy árva szó sem igaz. Másnap tehát megint ballagott vissza Verbász felé. A mint azonban megérkezett s nagy stentorral beszélné, hogy milyen szép rigmust mondott ő a nagyállási csárdánál... jön a napos káplár s D... bátyót a kapitány parancsára szépen kurta vasra verték vagy 48 órára.

Az aranyér.

Nagyobb gúnyja az életnek
Nincsen mint az aranyér,
Midőn annyin sóvárognak
Csábos fényü aranyér.

Aranyerem van énnekem
Rontja testemben a vért,
Midőn más ember eladja
Becsületét aranyért.

Hit, igazság, hazafiság,
Mind megannyi árúczikk,
Arany kereszt, arany eső
S az üzlet virágozik.

Hitvány lelkek, testiségnek
Hűbéres vazaljai,
Kiket sátorként fednek el
A hatalom karjai,

S kiknél a sziv kebletekken
Aranytól nyer dobbanást,
Fogadjátok ajándokom
És igyunk rá áldomást!

Gazdag vagyok, az aranyér,
Kinos betegség nekem
Csak vigyétek tőlem ime
Én nektek prezentelem.

Mert ha annyi márkám volna
A hány órát szenvedék:
Ha akarnám aranyráffal
Forogna a föld kerék!

De még más próbát is teszek.
Az mind csak misterium,
Hátha megment e kincstől a
Pénzügyministerium.

Majd kell a quótát fizetni,
S küzdnek Bécsben a honért.
Minden delegat érdemel
Díjjul egy kis aranyért.

Élcz Paizs.

Sziporkák.

A 9 görög muzsa páratlanul áll a világon, mondá a minap Szegszárdon egy valaki a casinóban.

Ej dehogy páratlanul — monda egyik élczelő hazafi — hisz a mi megyénkből is épen 9 Bachmuzsa (értsd Komitatsvorstand) került ki.

Az egyszeri czigánybanda pénzszedője hamis ficzkó volt, értett a csenéshez, hogy tehát a közösből el ne csiphessen a more,— mikor pénzt szedni indult, egyik kezében persze a tányért tartván — másik kezébe társai egy eleven dongót fogattak be, s mikor a pénzt beszedte, az eleven dongót társai szeme láttára kellett eleresztenie.

Valjon nem jó lenne e most az egyik markába Menyus urnak is ilyen eleven dongót fogatni — midőn ő is a *közös pénzszedésre* indul Bécsbe?

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Rákos-Palotáról: Csánki József és Gere Károly gyüjtése folytán: Gere Károly 20 kr, ifj. Bertok István 20 kr, Bertok Mária 4 kr, Juhász Anna 10 kr, M. Csanki Erzsébet 10 kr, Kornyik Erzsébet 10 kr, Kornyik Juliána 10 kr, Pilikán Juliána 10 kr, Varga Verona kisassz. 50 kr, Mészáros Anna 30 kr, Fisser Theodor 40 kr, Csauky István 20 kr, Farkas Mihály 10 kr, Biharos Verona 10 kr, Biharos István 20 kr, Hajdu János 10 kr, Joó József 20 kr, Varga Urbánné 20 kr, Szöcs Katalin 5 kr, ifj. Varga Fer. 10 kr, Stéfl József 10 kr, Stekmaier Gáspár 20 kr, Varga József 20 kr, ifj. Juhász István 20 kr, Bagonyi Károly 10 kr, Kaszap József 10 kr, Fuchs József 10 kr, Szabella Vilmos 20 kr, Biharos Ferencz 15 kr, Závodorky Mária 20 kr, Brajer Rozalia 10 kr, Toldy Imre 10 kr, Szafrat Henrich 20 kr, Dudás András 20 kr, ifj. Csizmadia András 10 kr, Pap Emilia 10 kr, Udvardy Ferencz 20 kr, Csernyik And. 20 kr, Závodszky Mária 10 kr, idős Kobza András 20 kr, Simkó Mihály 20 kr, Udvardy Vincze 20 kr, Mann Lajos 10 kr, Halasi Dániel 15 kr, idősb Mol nár András 10 kr, B. Tóth András 20 kr, Mészáros Juliána 30 kr, Röjes Guido 20 kr, Závodszky Lajos 20 kr, Nohai Mihály 20 kr, Csömöri Anna 10 kr, Juhász Mihály 15 kr, Mészáros József 20 kr, Cs. Csanky János 50 kr, neje Nagyváthi Anna 30 kr, Cs. Csanky Teréz 15 kr, Cs. Csanky József 40 kr. — Összesen 10 frt 9 kr.

Tákosról: Dancs Gy. 50 kr, Fazekas Dániel 50 kr.

Szerkesztőségünknél eddig begyült összesen: 309 frt 8 kr. és két huszas.

Miniszteri szerénységek.

Motto: A szamár neki megy a rózsának.. és... lelegeli.

1. Andrássi, kivág tiz ezer forintot, s megváltja magyar honfiui becsületét.
2. Festetits, meg fog egy verklist Bécsben a Lerchenfelden, bepóláltatja kutyabőrbe és magyar mágnást csinál belőle.
3. Lónyai, beszedeti a német bádog hatosokat s csináltat belőlük ezüst magyar piczulákat, kettőböl-hármat.
4. Eötvös, kultuszminiszter lucernás kertet osztat ki a pápista papoknak ad majorem Dei gloriam, hogy fejős teheneiknek ezután ne szénát ha nem luczernát adjanak, mivel ettől jobban tejelnek.
5. Rajner, rendőrséget állit fel a seregély madarak és verebek ellen, hogy ne gyülekezzenek sokan együvé, mert máskép ily revolutionális intentiókért internáltatnak Kufsteinba vagy Józefstadtba (Verebesi gróf is értsen róla.)
6. Gorove, megtiltja minden görög és örmény galandárusnak, hogy az ő családfáját a falusi szatócsboltból származtassák; a postamestereknek pedig elismerést szavaz, a miért oly kevés Ludas Matyit sikkasztanak el.
7. Mikó, erélyesen tiltakozik az ellen, hogy őt bármelyik kormánylap is Erdély Széchényijének merje nevezni, miután ő csak Hollán companistája.
8. Horváth Bódi, minden kinevezendő birónak meghagyja szigoruan, hogy neki törvényjavaslatáért hálafeliratot ne küldjenek, mert ez által compromittálva érezné magát mindaddig, mig le nem kell mondania morális kötelezettségénél fogva.
9. A magyar hadügyminiszter árnyéka, hála feliratot intéz Ausztriához, hogy megengedte neki, miszerint a magyar honvédek — propter bonum pacis — veres nadrágot viselhessenek, és hogy német commandóval vezettethessenek a mészárszékre.

Csalán Péter.

Diskurszus Iczig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Nini Iczik szomszéd, hát ha már Lónyay ur csakugyan elmegy Bécsbe németnek, leteszi-e az akadémiai elnökséget?

Iczig: Mért khérdi azt khend Mihály gazda?

Mihály: Hát én bizony csak azért kérdem, mert az már mégis plusquam disznóság, hogy a magyar akadémiának német legyen az elnöke.

Ezen számhoz mellékelve van **„Kossuth Lajos"** mint a magyar nép tanitója czimü könyvre az aláirási felhivás.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH.

Pesten, 1870. Nyomatott Metzösy Kálmánnál, vas-uteza 14. sz.